

خطِ اوّلِ پولُسِ بَلَدِه ايماندارايِ تسالونيكی

پيشگفتار

امی خطِ بَلَدِه ايماندارايِ شارِ تسالونيكی نوشته شده. تسالونيكی پایتختِ ولايتِ مقدونيه بُود و مقدونيه یکی از ولايت های امپراطوری روم.

پولُس وختیکه شارِ فيلیپی ره ايله کده د تسالونيكی رفت، او مردُم ازونجی ره دعوت کد که د مسیح ايمان بیره و ازوا یگ جماعت جور کد، مگم کلو وخت تیر نشد که یهودیا قد ازو مخالفت ره شروع کد. اونا وختی دید که کارِ اعلان کدون خوشخبری پولُس د مینکل مردُمای غیرِ یهود د کامیابی پیش موره، قار ازوا باله آمد و اونا بخیلی ره شروع کد، چون کلو مردُمای غیرِ یهود پیش ازو د یهودیت دلچسپی دشت. مخالفت ازوا د اندازه کلو شد که پولُس مجبور شد تسالونيكی ره ايله کنه و د شارِ بیریه بوره. بعد از یگ مدت وختیکه پولُس د شارِ قرنتس رفت، همکار شی تیموتائوس بَلَدِه ازو د باره ايماندارايِ تسالونيكی خبر ری کد. مطابق خبرِ تیموتائوس، د مینکل ايمانداري تسالونيكی د باره پس آمدون مسیح سوال پیدا شد. امزو خاطر پولُس لازم دید که موضوع ره بَلَدِه ازوا بیان کنه.

پولُس د امزی خطِ بَلَدِه خبرِ خوب که د باره ايمان و مُحَبَّتِ ايماندارايِ تسالونيكی شنیده، خدا ره شکرگزاری مونه و د یاد ازوا میره که او د مینکل ازوا چی رقم زندگی موكد. پولُس شوق و علاقه خو ره بَلَدِه دوباره دیدون ازوا اظهار مونه و اونا ره نصیحت مونه که زندگی پاک و مقدس دشته بشه. بعد ازو د سوالهای که د باره پس آمدون مسیح و د باره ايماندارايِ فوت شده د مینکل ازوا پیدا شد، جواب میدیه و د باره ازو

که مسیح چی وخت و چی رقم پس مییه و قد ایماندارای فَوْت شُدِه دَ وختِ اَمَدونِ
مسیح چیز کار موشه بَلدِه ازوا بیان مَوکَنه.

فهرستِ عنوانها

سلام ها (فصل ۱: آیه ۱)

شکرگزاری و دُعا (۲:۱)

خِدْمَتای پوئس دَ ایماندارای تِسالونیکِی (۱:۲)

خبرِ خوش و دِلگرم کُننده تِیموتائوس (۶:۳)

زندگی مُطابقِ خاستِ خُدا (۱:۴)

ظهُورِ مسیح (۱۳:۴)

تِیاری بَلدِه ظهُورِ مسیح (۱:۵)

نصیحتِ های آخِرِی (۱۲:۵)

سلام ها

۱ از طرفِ پوئس، سلوانس و تِیموتائوس، تقدیم دَ جماعتِ ایماندارای شارِ تِسالونیکِی
که دَ آتِه مو خُدا و دَ مولا عیسی مسیح تعلقِ دَرید: فیض و سلامتی نصیبِ شُمُو شُنِه!

شکرگزاری و دُعا

۲ مو همیشه خُدا ره بَلدِه پگ شُمُو شُکر-و-سپاس مَوگی. دَ دُعاِ خُو هر وخت شُمُو
ره ذِکر کده ۳ اعمالِ پُر ایمان، کارِ پُر مِهَر-و-مُحَبَّت و اُمیدِ اُسْتوارِ شُمُو ره دَ مولاِ مو
عیسی مسیح، دَ حُضُورِ آتِه مو خُدا یاد مونی. ۴ آی برارو، مو میدنی که خُدا شُمُو ره
دوست دَرِه و شُمُو ره بَلدِه مقصدِ خُو اِنْتِخاب کده، ۵ چُون زمانی که مو خوشخبری ره
دَز شُمُو اعلان کدی، تنها لَفْظی اُو ره نَگُفتی، بَلکه دَ قُدْرَتِ مُعْجزه ها و رُوحِ اَلْقُدْس و دَ
یَقین-و-اِطْمینانِ کَامِلِ اُو ره دَز شُمُو رَسَندی. شُمُو دیدید که مو دَ بَینِ شُمُو چطور

رویه-و-رفتار موكدى و چيقس د فِكر شُمو بُوډى. ^۶ شُمو از مو سرمشق گِرفْتيد و از مولا پيروى كديد و اگرچه از خاطر پيغام خدا رنج كلو ديديد، ولې باز ام شُمو او ره د خوشى كه روح القدس ميديه قبول كديد. ^۷ دمزی رقم شُمو بلده پگ ايماندارا د منطقه های مقدونيه و آخيا يگ الكو جور شديد. ^۸ آلى كلام مولا توسط از شُمو نه تنها د مقدونيه و د آخيا پخش شده، بلکه توره ها د باره ايمان شُمو د خدا، د تمام جاى ها د گوش مردم رسیده. پس لازم نييه كه مو يگو چيز بگى، ^۹ چراكه مردم امزو جاى ها خودون شى شاهدى ميديه كه شُمو چى رقم قد از مو خوشامد-و-پيشامد كديد و د چى نيت پاك از بت پرستى دست كشيده سون خدای زنده و حقيقى روى اوريد تا دزو خدمت كنيد، ^{۱۰} و د چى شوق كلو منتظر ظهور باچه ازو يعنى مولا عيسى، از عالم باله استيد. خدا او ره دوباره زنده كد و او مو ره از غضب آخرت نجات ميديه.

خدمتای پولس د ايماندارای تسالونيكی

^۱ برارون عزيز، خودون شُمو خبر دريد كه آمدون ازمو د پيش شُمو بے فايده نبود.
^۲ شُمو ميدنيد كه مو د شار فيليپى رنج ديدى و چيقس مردم قد ازمو بدرفتارى كد. ليكن باوجود امزى مخالفت های سخت، خدا دز مو جرأت دد تاكه خوشخبرى خدا ره دز شُمو برسنى. ^۳ نصيحت-و-تشويق ازمو نه از گمراهى بود و نه د نيت ناپاك و نه ام د فریب دز شُمو رسيد. ^۴ بر عكس، خدا از مو راضى شد و اعلان كدون خوشخبرى ره د عهده ازمو ايشت. و مو د اى مقصد خوشخبرى ره اعلان نكدى كه مردم از مو راضى شنه، بلکه مو رضایت خدا ره ميخاهى، چون خدا از تمام نيت يل های مو خبر دره.
^۵ شُمو ميدنيد كه مو هيچ وخت كوشش نكدى كه قد زبون لخشم شُمو ره جلب كنى و نه ام از خاطر كدم منافع شخصى د دير شُمو آمدى؛ خدا دزى باره شاهد آسته. ^۶ مو از مردم احترام-و-بزرگى نخواستى، نه از خود شُمو و نه از كس ديگه، اگرچه بحيث رسولای مسيح مو امى حق بزرگى ره د بله شُمو دشتى. ^۷ ليكن مو قد شُمو د نرمى-و-

مُلايَمَتِ رِفْتارِ كُدَي، مِثْلِ يَگِ آبِه مِهْرَبو كِه اَز نِلغِه گون خُو آيِلِه مُونِه.^۸ مُحَبَّت-و-علاقِه اَزمو دَ بارِه شُمُو تا اَمزُو حد بُود كِه نِه تَنها پَيغامِ خُدا رِه دَز شُمُو اِعلانِ كُدَي، بَلَكِه حَتِي زِنْدَگِي خُو رِه اَم دَ اِختِيارِ شُمُو اِشْتِي، چِراكِه شُمُو اَموقَسِ دَز مو عَزِيزِ بُودِيِد.^۹ بَرارو، مُشَقَّت و سَخْتِي هَاي رِه كِه مو دِيْدِي حَتْمًا اَز يادِ شُمُو نَرَفْتِه بَشِه: شَاو و رِوز مو زَحْمَتِ كَشِيْدِه بَلَدِه تَهِيِه مِعاشِ خُو كارِ موكُدِي تاكِه اَز خَاطِرِ رَسَنَدونِ پَيغامِ خُدا سَرِبَارِ يَگونِ شُمُو نَشْنِي.^{۱۰} و شُمُو، آي اِيْماندارا، شَاهِدِ اَسْتِيْد كِه دَ چِي پاكِي و دَ چِي عَدالْت و خُلُوصِ نِيْتِ قَدِ شُمُو رِفْتارِ موكُدِي و خُدا خُودِ شِي اَم دَزِي بارِه شَاهِدِ اَسْتِه.^{۱۱} اَمچُنانِ شُمُو مِيْدِنِيْد كِه مو قَدِ هَر كُدَمِ اَز شُمُو اَمُو رَقْمِ رِفْتارِ موكُدِي، كِه يَگِ آتِه قَدِ بَچِكِيچايِ خُو رِفْتارِ مُونِه:^{۱۲} مو شُمُو رِه نَصِيحَتِ موكُدِي، دِلدارِي مِيْدِي و شُمُو رِه شَلَّه مَوْشُدِي تاكِه رِفْتارِ شُمُو قَابِلِ قَبُولِ خُدا بَشِه، چُونِ اُو شُمُو رِه دَ پادشاهِي و جَلالِ خُو دَعَوَتِ مُونِه.

^{۱۳} و اَزِي دَلِيلِ اَم مو دَايِمِ خُدا رِه شُكْرِ مُونِي، چُونِ وختِيكِه پَيغامِ خُدا رِه دَز شُمُو اِعلانِ كُدِي، شُمُو كِه اُو رِه اَز دَانِ اَزمو شِنِيْدِيْد، اُو رِه تَوْرِه اِنْسَانِي فِكْرِ نَكْدِيْد، بَلَكِه اُو رِه دَ عِنوانِ كَلامِ خُدا قَبُولِ كَدِيْد كِه واقِعًا كَلامِ اَزُو اَم اَسْتِه و دَ زِنْدَگِي شُمُو كِه اِيْماندارِ اَسْتِيْد كارِ مُونِه.^{۱۴} آي بَرارو، شُمُو اَز جَماعَتِ هَاي اِيْماندارايِ خُدا كِه دَ مُلْكِ يَهُودِيِه اَسْتِه، تَقْلِيْدِ كُنِنْدِه شُدِيْد، يِعْنِي اَمُو رَنج-و-سَخْتِي هَاي كِه اُونَا اَز خَاطِرِ اِيْمانِ خُو دَ عِيْسِي مَسِيحِ اَز وَطَندارايِ يَهُودِيِ خُو دِيْد، شُمُو اَم اَز دِسْتِ وَطَندارايِ خُودونِ خُو دِيْدِيْد.^{۱۵} مَولا عِيْسِي و اَنْبِيَا رِه يَهُودِيَا كُشْتِ و آليِ اُونَا مو رِه اَم آزار-و-اَنْيَتِ مُونِه. خُدا اَزوا خُوشِ نِيْبِيِه و اُونَا مُخالِفِ پَگِ مَرْدَمِ اَسْتِه^{۱۶} و كُوشِشِ مُونِه مو رِه اَز رَسَنَدونِ پَيغامِ خُدا كِه باعِثِ نِجاتِ مَرْدَمِ غَيْرِ يَهُودِ مَوْشِه، مَنعِ كَنِه. دَزِي رَقْمِ بارِ گُناهِ هَاي اَزوا كِرَنگَتَرِ شُدِه موره و دَ اَخِرِ غَضَبِ خُدا دَ بَلِه اَزوا نازلِ مَوْشِه.

^{۱۷} بَرارونِ عَزِيزِ، بَعْدِ اَزُو كِه يَگِ مُدَتِ رِه اَز شُمُو دُورِ شُدِي، اِگَرچِه دِلِ مو اَز شُمُو دُورِ نَبُود، مو دُوچندِ زِيادَتَرِ دَ اِيِ اَرزُو بُودِي و كَلو كُوشِشِ موكُدِي كِه رُويِ شُمُو رِه بَسْمِ

بنگری. ^{۱۸} مو میخواستی که دَ پیش شُمو بییی و مخصوصاً خود مه، پولس، بارها کوشش کدُم که دَ دیر شُمو بییم، لیکن شیطو مو ره نه‌ایشت. ^{۱۹} اُمید و خوشی و تاجِ اِفْتخارِ ازمو چی آسته؟ آیا شُمو نیستید که دَ وختِ ظُهورِ مَولا عیسی دَ حُضُورِ اَزو باعِثِ سربلندی ازمو موشید؟ ^{۲۰} آرے، شُمو اِفْتخارات و خوشی ازمو آستید.

۳ ^۱ آخِرِ کار که دیگه تَحْمَلِ نَتَنِستی از شُمو بے خبر بشی، اوخته تصمِیمِ گِرَفْتی که مو تنهای خُو دَ شارِ آتِنِ بُمَنی ^۲ و تیموتائوس ره دَ دیرِ از شُمو ری کدی. او یگ برارِ ایماندار و یگ همکارِ ازمو دَ راهِ خُدا و دَ پَخش کدونِ خوشخبری مسیح آسته. او ره دَ پیش شُمو ری کدی تا که او شُمو ره دَ ایمان تشویق کنه و دَز شُمو دِلداری بدیه ^۳ تا هیچ کدُم شُمو دَ اَثَرِ امزی رَنجِ ها-و-زَحمتِ ها دِلسرد نَشْنِید، چُون شُمو خُوبِ خبرِ دَرِید که مو بلده امزی مقصدِ مَقَرَرِ شُدی که رَنج-و-زَحمتِ بنگری. ^۴ راستی، زمانیکه مو قد شُمو بُودی، پیش از پیش دَز شُمو گُفْتدی که رَنج-و-آزار دَ اِنْتِظارِ شُمو آسته؛ و شُمو میدنید که واقعاً امی رقم شد. ^۵ امزی خاطر و ختیکه طاقتِ ازی ره ندشتم که دیرتر از شُمو بے خبر بشم، اوخته یگو کس ره دَ پیش شُمو ری کدُم تا که او از اُسْتواری ایمان شُمو اِطْمِینان حاصل کنه. ما ترس خوردُم که شیطو شُمو ره و سوسه کده بشه و تمام زَحمتای مو از بین رفته بشه.

خبرِ خوش و دلگرم کُننده تیموتائوس

^۶ لیکن آلی تیموتائوس از پیش شُمو پس دَ دیرِ ازمو آمده و دَ باره ایمان و مُحَبَّتِ شُمو دَز مو خبرِ خوش اُورده که شُمو هر غیت مو ره یاد مُونِید و دَ شوقِ دیدارِ مو آستید، دَمزُو اندازه که مو ام دَ آرزوی دیدارِ از شُمو آستی. ^۷ پس آی برارو، باوجودِ ازی که مو دُچارِ پَرِیشانی و مُصِیبتِ آستی، لیکن از شِنِیدو دَ باره ایمان شُمو تَسَلی پیدا کدی و آسوده شُدی. ^۸ و آلی که شُمو دَ خُداوند اُسْتوار آستید، زندگی ازمو تازه موشه. ^۹ نَمُوفامم، قد

چیز خیل مو میتنی از خُدا شُکرگُزاری کنی بخاطرِ پگِ امزی خوشی که دَ باره از شُمو دَ پیشگاهِ خُدا احساسِ مونی. ^{۱۰} لیکن شاو و روز دَ شوقِ کَلو دُعا مونی و از خُدا طلبگار اُستی که بسمِ رُوی شُمو ره بنگری و هر رقمِ کمبودی ایمانِ شُمو ره پوره کنی.

^{۱۱} مو دُعا مونی که آتِه مو خُدا خود شی و مَولای مو عیسی، راه ره بسمِ بَلدِه ازمو واز کُنه تا دَ دیر شُمو بییی ^{۱۲} و دُعا مونی که مَولا مِهَر-و-مُحَبَّتِ شُمو ره بَلدِه یگدیگه شُمو و بَلدِه پگِ مردُمِ کَلو کُنه، اُمو رقمِ که مُحَبَّتِ ازمو بَلدِه شُمو کَلو اُسته. ^{۱۳} اُو دَ وسیله مِهَر-و-مُحَبَّتِ دل های شُمو ره قوی کُنه تا دَ اَمزُو روزِ که مَولای مو عیسی قد مُقَدَّسین خُو دُوباره ظُهور مونه، شُمو دَ نظرِ آتِه مو خُدا پاک و بے عیب بشید.

زندگی مطابقِ خاستِ خُدا

^۴ دَ آخِر، آی برارو، شُمو از مو یاد گِرِفْتِید که چطور باید رفتار کُنید تا که خُدا از شُمو خوشنود بشه و شُمو اُمو رقمِ ام زندگی مُونید. آلی مو دَ نامِ مَولا عیسی دَ پیش شُمو زاری مونی و دَز شُمو تا کید مونی که ازی کده ام کَلوتر کوشش کُنید. ^۲ چُون اُمو احکام ره که مو از طرفِ مَولا عیسی دَز شُمو ددی، پگِ شُمو موفامید. ^۳ خاست-و-اراده خُدا مُقَدَّس شُدون شُمو اُسته، یعنی از هر رقمِ فسادِ اخلاقی و زناکاری خود ره دُور نگاه کُنید. ^۴ هر کُدمِ شُمو باید بُفامید که جسمِ خُو ره چی رقمِ اداره کُنید و اُو ره دَ پاکی و عِزَتِ نگاه کُنید ^۵ و رقمِ مردُمِ خُدا ناشناس اَلی بنده شهوت و هوس ها نبشید. ^۶ هیچ کس نَباید دَ حقِ یگِ برار خُو تجاوز کُنه و نَه ام دَزی باره کس ره بازی بدیه، چرا که خُداوند از پگِ امزی کارا اِنْتِقَامِ میگیره. ای تورا ره مو از گاه دَز شُمو کُفتدی و تا کید کُددی. ^۷ خُدا مو ره بَلدِه ازی اِنْتِخابِ نَکده که مو دَ ناپاکی زندگی کُنی، بلکه برای ازی که پاک و مُقَدَّس بشی. ^۸ پس کسی که امی نصیحت ره رد مونه، اُو شخص نَه اِنسان ره، بلکه خُدای ره اِنکار مونه که روحِ اَلْقُدَسِ خُو ره دَز شُمو میدیه.

۹ دَ بَارِهٖ مُحَبَّتِ دَ بَيْنِ بَرَارو لَازِمِ نَيْسْتِه كِه دَز شُمُو يَگو چيزِ نُوشتِه كُنْم، چُون خُودون شُمُو از خُدا يادِ گِرِفْتِيد كِه چي رَقْم بَايِد قَد يَگَدِيگِه خُو مُحَبَّتِ دَشْتِه بَشِيد. ۱۰ شَك نِييه كِه شُمُو دَ تَمَامِ وِلَايَتِ مَقْدُونِيه قَد پَگ بَرَارو اَمِي رَقْم رِفْتَار مُونِيد. وِلِے بَاز اَم، اِي بَرَارو، از شُمُو خَاهِش مُونَم كِه مُحَبَّتِ شُمُو اَزِي كَدِه اَم كَلوَتَر شُنِه ۱۱ و هَدَفِ شُمُو اَيْنَمِي بَشِه كِه يَگ زَنديگِي اَرَامِ دَشْتِه بَشِيد. دَ كَارايِ خُودون خُو مَشغُولِ بَشِيد و قَد دِستايِ خُو زَحْمَتِ كَشِيدِه خَرَجِ هَايِ زَنديگِي خُو رِه پِيدَا كُنِيد، اَمُو رَقْم كِه اَزِي پِيشِ دَز شُمُو اَمَرِ كُدِي، ۱۲ تَاكِه شُمُو دَ نَظَرِ غَيْرِ مَسِيحِي هَا اَعْتِمَادِ پِيدَا كُنِيد و دَ هِيچ چيزِ مُحْتَاجِ نَبَشِيد.

ظُهُورِ مَسِيحِ

۱۳ بَرَارو، ما مِيخَايِم كِه شُمُو از وَضْعِيَتِ اِيْمَانْدَارايِ كِه فَوْتِ كَدِه، بَا خَبَرِ بَشِيدِ تَا شُمُو مِثْلِ كَسايِ كِه اُمِيدِ زَنديگِي اَبَدِي نَدَرِه، غَمِ و كوْثِيو نَكْنِيد. ۱۴ چُون مو اِيْمَانِ دَرِي كِه عِيسِي مُرْدِ و بَعْدِ از مَرگِ دُوْبَارِه زِنْدِه شُد و اَمِ يَقِينِ دَرِي كِه دَ وختِ پَسِ اَمْدونِ اَزُو، خُدا تَمَامِ اِيْمَانْدَارَا رِه كِه مُرْدِه، قَد مَسِيحِ قَتِي پَسِ مِيرِه. ۱۵ و اَيْنَمِي تَوْرِه رِه مو از كَلَامِ مَوْلَا مُوگِي: يَعْنِي مو كِه زِنْدِه اَسْتِي و تَا رُوژِ ظُهُورِ مَوْلَا بَاقِيِ مَوْمَنِيِ از مُرْدِه هَا كَدِه پِيشْتَرِ دَ حُضُورِ اَزُو نَمِيرِسي. ۱۶ چُون مَوْلَا خُودِ شِي دَ اَوَاژِ بِلَنْدِ و دَ صَدَايِ مَلَايِكِه اَعظَمِ و دَ صَوْتِ شِيپُورِ از اَسْمُو نَازِلِ مَوْشِه و اَوَّلِ كَسايِ كِه دَ مَسِيحِ اِيْمَانِ دَشْتِ و فَوْتِ كُد، اُونَا دُوْبَارِه زِنْدِه مَوْشِه. ۱۷ بَعْدِ اَزُو، مو كِه تَا هَنوزِ زِنْدِه اَسْتِي قَد اَزُوا قَتِي سُونِ اَوُرِ هَا و طَرَفِ عَالَمِ بَالِه بُرْدِه مَوْشِي و قَد مَوْلَا يَگ جَايِ شُدِه تَا اَبَدِ قَد اَزُو مَوْمَنِي. ۱۸ پَسِ قَد اَمزِي تَوْرِه هَا يَگَدِيگِه خُو رِه تَشْوِيقِ كُنِيد و دِلْدَارِي بَدِيد.

تِيَارِي بَلْدِه ظُهُورِ مَسِيحِ

۵ بَرَارونِ عَزِيزِ، دَ بَارِهٖ وختِ و زَمَانِ اَمزِيِ وَاقِعِه هَا لَازِمِ نِييه كِه يَگو چيزِ بَلْدِه شُمُو

نوشته كنم،^۲ چُون شُمو خُوب مِيدَنِيد كه روزِ خُداوند رَقْمِ دُزى اَسْتِه كه دَ غَيْتِ شَاو مِيهه.^۳ دَ اَمزُو وخت كه مَرْدُم مُوگه: ”صُلْح و اَمْنِيَتِ اَسْتِه،“ بِي بَلغِه مُصِيبَت، خرابِي و وِيرانِي دامونگيرِ مَرْدُم موشه مِثَلِ كه دَرِدِ زِيدو دَ سُرَاغِ خَاَتُونِ شِكَاْمَتُو مِيهه و هِيچِ رَاهِ بَلدِه دُوتا كدو نِيهه.^۴ اِيكِن شُمو، اِي بَرارو، دَ تَرِيكِي نِيَسْتِيد كه اُو روزِ شُمو ره رَقْمِ يگِ دُزِ غَاغَلگيرِ كُنِه،^۵ چُون شُمو بچِكِيچايِ نُور و روزِ اَسْتِيد. مو نِه دَ تَرِيكِي كارِ دَرِي و نِه دَ شَاو.^۶ پَس، بِييد كه رَقْمِ دِيگرو وَرِي خَاوِبُرْدِه نَبَشِي، بَلَكِه بِيدار و اَدِرِ بَشِي.^۷ چُون كَسايِ كه خَاو مُونِه، اُونَا شَاو دَ خَاو موره و كَسايِ كه خود ره نِشِه مُونِه اُونَا ام از طَرَفِ شَاو نِشِه مُوگنِه.^۸ و لِي مَو كه دَ رُوشنِيِي روزِ تَعَلُقِ دَرِي، بايد اَدِرِ بَشِي و اِيْمَان و مُحَبَبَتِ خُو ره مِثَلِ زِرِه وَرِي دَ جَانِ خُو كِنِي و اُمِيدِ نِجَاتِ ره رَقْمِ كُولِه اِينِي وَرِي دَ سَرِ خُو كِنِي.^۹ چُون خُدا مَو ره بَلدِه اَزِي اِنْتِخَابِ نَكْدِه تا دَ غَضَبِ اَزُو گِرِفْتارِ شُنِي، بَلَكِه بَرايِ اَزِي كه دَ وَسِيلِه مَوْلَايِ مَو عيسِي مَسِيحِ نِجَاتِ پِيدَا كِنِي.^{۱۰} اُو جَانِ خُو ره بَلدِه اَزْمُو فِدَا كَد تا كه مَو دَ وختِ ظُهُورِ شِي قَد اَزُو قَتِي زِنْدگِي كِنِي، چِي بِيدارِ بَشِي، چِي خَاو.^{۱۱} پَس دُزِي تَرْتِيبِ دَ تَشْوِيقِ و تَقْوِيه يگْدِيگِه خُو اِدَامِه بِيْدِ، اَمُو رَقْمِ كه اَلِي ام مُوگْنِيد.

نصِيحَتِ هَايِ اَخْرِي

^{۱۲} اَكُو بَرارو، مَو اَزِ شُمو خَاهشِ مُونِي تا اَمُو كَسايِ ره كه دَ بَيْنِ شُمو دَ نَامِ مَوْلَا عيسِي زَحْمَتِ مِيكشِه و شُمو ره دَ رَاهِ مَوْلَا نَصِيحَتِ و رَاهِنَمَايِي مُونِه، دَ عِنْوَانِ پِيشْوَايُونِ خُو شِنَخْتِه دَزُوا اِحْتِرَامِ كْنِيد^{۱۳} و اُونَا ره اَزِ خَاطِرِ اَمزُو زَحْمَتِ هَا قَد جَانِ و دِلِ خُو مُحَبَبَتِ و عِزَتِ كْنِيد و قَد يگْدِيگِه خُو دَ صُلْحِ-و-صَفَا زِنْدگِي كْنِيد.^{۱۴} بَرارو، مَو اَزِ شُمو خَاهشِ مُونِي كه اَدْمَايِ ثَمْبَلِ و جُورِبَغَلِ ره سَرزَنَشِ كْنِيد، اَفْرَادِ كَمِ دِلِ و تَرَسَنْدَكِ ره دِلِدَارِي بِيْدِ، اَزِ نَفْرَايِ ضَعِيفِ و كَمُوسِ پُشْتِيوَانِي كْنِيد و قَد پگِ مَرْدُمِ صَبْرِ-و-حَوَصِلِه كْنِيد.^{۱۵} هُوشِ كْنِيد كه دَ عَوْضِ بَدِي، بَدِي نَكْنِيد، بَلَكِه هَمِيشِه كُوشِشِ كْنِيد كه قَد يگْدِيگِه خُو و ام قَد تَمَامِ مَرْدُمِ دِيگِه خُوبِي كْنِيد.^{۱۶} هَرِ غَيْتِ خُوشِ بَشِيد.^{۱۷} هَمِيشِه دُعا كْنِيد.^{۱۸} دَ هَرِ

حالت که اَسْتِيد، از خُدا شُکرگُزاري كُنيد، چراكه اينمى خاست-و-اِراده خُدا بَلدِه شُمو
دَ راهِ عيسى مَسِيح اَسْتِه. ^{١٩} اَتَشِ رُوحِ اَلْقُدْسِ رِه كُله نَكُنيد. ^{٢٠} پيشگويى ها رِه سُبَك-و-
اَندَك فِكْر نَكُنيد، ^{٢١} مَگم دَ بارِه تمام چيزا تحقِيق كُنيد و هر چيزِ خُوب رِه محكم بگيريد.
^{٢٢} خُودون خُو رِه از هر رَقْم بَدى دُور نِگاه كُنيد.

^{٢٣} خُداى كه سرچشمه صُله-و-سلامتى اَسْتِه، خُود شى شُمو رِه كاملاً پاك-و-مُقَدَّس
كنه تاكه رُوح و جان و جِسْم شُمو تا رُوزِ ظُهُورِ مَولَاى مَوى عيسى مَسِيح، بى عيب و
سالم بُمَنه. ^{٢٤} اُمُو كه شُمو رِه دَعَوَتِ دَدِه قابِلِ اعْتِمادِ و باوفا اَسْتِه و حتماً اُمى كارا رِه
پُوره مُونه.

^{٢٥} بَرارو، دَ حَقِ اَز مَوى دُعا كُنيد. ^{٢٦} پَگ بَرارو رِه از دِلِ پاك قَد رُوى ماخى سلام بگيد.
^{٢٧} ما دَ نامِ مَولا شُمو رِه قَسْمِ مِيدُمِ كه اُمى خط رِه دَ تمام بَرارو بخانيد.
^{٢٨} فَيضِ مَولَاى مَوى عيسى مَسِيح نَصيبِ پَگ شُمو شُنه. آمين.